

andet Affnit det Tilfælde, at der i den Eien- dom, hvortil Brænderiet hører, men udenfor Brænderilocalet, findes de der opregnede vigtigere Redskaber, uden at det kan bevifes, at de have været benyttede til Afgiftsbesvigelſe, og dicterer derfor Straf, hvorpaa § 21 handler om, naar Misbrug har fundet Sted i det angivne Niemed. Men der er i § 20 ingen Straffebestemmelse for det Tilfælde, at der i Brænderilocalet findes Redskaber af den Beskaffenhed, som § 20, 2den Paſſus, omhandler, hvilket dog ogsaa hører til Mulighederne, uden at det kan bevifes, at diſe Redskaber have været brugte paa den nævnte Maade. Der er dernæst den Modſigelse mellem § 20 og Placaten af 1845, at Placaten af 1845 rammer den, der ikke er Brændeviinsbrænder, strengere, end Forordningens § 20 rammer den, der er Brændeviinsbrænder, naar han findes ſkyldig i Overtrædelse af Paragraphens Bestemmelſer, idet nemlig Forordn. af 14de Mai 1845, i den første Paragraph, sætter for Overtrædelse første Gang en Mulct fra 100 til 200 Rbd., og for senere Overtrædelse Fordobbling af Mulcten, hvorimod § 20 sætter Mulcten første Gang fra 20 til 100 Rbd. og ſiden efter i ſtigende Scala fra 50 til 500 Rbd. Jeg har tilladt mig at henlede det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa denne Uovereensſtemmelse i diſe Dele af Lovgivning, for det Tilfælde, at det muligt kunde gjøre noget Forſlag til at have den.

**Ordføreren:** Udvalget har dog troet, at der i første Deel af § 20, hvor der ſtaar: Forefindes der i Brænderilocalet utilladte Redskaber af det i § 19 ommeldte, eller andet Slags, tjenlige til deri at foretage Mæſning, at der derunder ogsaa indbefattes de Redskaber, der nævnes i anden Deel af § 20, som omhandler de egentlige Brænderiredskaber til at foretage Brændingen i, og hvori Mæſning kan foretages, ſom Svalebakker, Mæſkebeholdere, Formæſkekar o. ſ. v. Skulde den høitærede Landſtingsmand, ſom gjorde Bemærkningen, troe, at det ikke var tilſtræffeligt, at der i første Paſſus er ſagt: andet Slags, men at man burde nævne diſe Redskaber paa ſamme Maade paa begge Steder, ſkal det komme under Overveielſe, ſprindten Sagen kommer til 3die Behandling. Det er viſnok Meningen, at

ſamme Redskaber paa begge Steder i lige Maade ſulle komme i Betragtning.

**Blechingberg:** Det synes dog, ſom om Forholdet med Straffebestemmelſerne ikke kan ſtemme med den ærede Ordførers Betragtning, idet man dog viſnok ikke kan anvende den ringere Straf, ſom § 20, første Paſſus, dicterer, paa de Redskaber, der omtales i anden Paſſus, naar de findes i Brænderilocalet, alſaa under Omſtændigheder, der ere mere graverende, end naar de findes udenfor dette Locale.

**Orsted:** Mig forekommer der ogsaa at være megen Uovereensſtemmelse i Forſkrifterne i den omhandlede Paragraph. Jeg vil gjerne tilſtaa, at 1ſte Membrum af § 20 kan forklæres ſaaledes, at derunder ogsaa kunde indbefattes viſe til Brændeviinsfabrikationen bestemte Redskaber; men der er noget Uklart i §§ 19 og 20, ſom hidrører derfra, at § 19 bruger meget ubestemte Udtryk, hvorved imidlertid er bemærket, at man med Forſæt ikke har villet komme frem med bestemte Benævnelser af ſaadanne Redskaber. Derimod forekommer det mig aldeles uantageligt, at, naar der i et Brænderi findes Redskaber bestemte til Brændeviinsbrænding, ſom ikke ere ſemplede, ſkal vedkommende Brændeviinsbrænder kunne ſlippe med en Mulct af 5—20 Rbd., medens der i anden Deel af Paragraphen for Tilfælde, hvori der er langt mindre Formodning om Misbrug, er anſat en større Straf, og Forordningen 14de Mai 1845 ſaſtſætter en endnu større Straf for dem, ſom ikke ere Brændeviinsbrændere. Det forekommer mig alſaa, at det ſidſte Membrum af § 20, ſaaledes ſom min høitærede Sidemand har udtalt, ſtaar i aabenbar Uovereensſtemmelse med Forordningen 14de Mai 1845. Efter denne Forordning kan nemlig Enhver, ſom er i Beſiddelse af noget Slags for Brændeviinsbrænderi indrettet Redſkab, uden at han er berettiget til Brændeviinsbrænden, anſees for den blotte Beſiddelse af ſaadanne med en Mulct af 100—200 Rbd., og dette gjælder med en ſaadan Strengthed, at ikke blot den, ſom har anſkaffet et ulovligt Redſkab, ſom han ikke er beſøiet til at anſkaffe, men endogsaa den, ſom er i Beſiddelse af en Svæletønde, ſom det forhen ikke var forbudt,